

Маршрут 1.
**ВЗДОВЖ ФРОНТУ
ЛИСТОПАДОВИХ
БОЇВ 1918 р.**

4

42

Маршрут 2.
**ПІДПІЛЬНЕ МІСТО:
ШЛЯХАМИ ГЕРОЇВ
УВО—ОУН**

Маршрут 3.
ЦЕНТР

120

162

Маршрут 4.
ПІВДЕНЬ

Маршрут 5.
ПІВНІЧ

210

239

НЕКРОПОЛЬ

Нація живе доти,
доки народжує героїв,
і вмирає тоді, коли за неї
нікому вмерти.

Олесь Гончар

Маршрут 1.

ВЗДОВЖ ФРОНТУ ЛИСТОПАДОВИХ БОЇВ 1918 р.

вул. Театральна –
вул. Городоцька –
вул. Ярослава Мудрого –
вул. М. Гоголя –
вул. Листопадового Чину –
вул. Університетська –
вул. П. Дорошенка –
вул. Ю. Словацького –
вул. П. Грабовського –

А. Степанюк

Попри холодну, імлисту та дощову погоду, листопад 1918 р. назавжди залишився в історії Львова як “гарячий” місяць. У перший його день українці захопили владу в місті, проголосивши згодом Західно-Українську Народну Республіку із столицею у Львові. З цим не хотіли погодитися місцеві поляки, які розпочали збройну боротьбу проти української влади. Три тижневі вуличні бої і подальша піврічна облога міста залишили чимало слідів на мурах міста Лева. Ще й сьогодні про ті часи нагадують назви вулиць і меморіальні таблиці, військові поховання на Личаківському та Янівському цвинтарях, пощерблені мури Цитаделі, артилерійські стрільна, вмуровані у стіни римокатолицької катедрі і Преображенської церкви.

► Подорож у минуле вздовж фронту листопадових боїв 1918 р. у Львові розпочнімо від будівлі “Народного Дому” (вул. Театральна, 22).

“НАРОДНИЙ ДІМ”: ОСІДОК НАЧАЛЬНОЇ КОМАНДИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА

Дмитро Вітовський (1887–1919)

Народився у селянській родині в с. Медуха під Галичем. Як провідник студентської молоді брав участь у боротьбі за створення українського університету у Львові. Організував втечу з в'язниці Мирослава Січинського, який на знак протесту проти антиукраїнської політики влади у квітні 1908 р. застрелив намісника Галичини графа Анджєя Потоцького. Від 1914 р. Д. Вітовський був ідеологічним провідником Українських Січових Стрільців, командував сотнею, а згодом куренем. 1918 р. очолив Листопадовий Чин. Полковник, перший Державний секретар військових справ уряду ЗУНР.

Загинув в авіакатастрофі, повертаючись із Паризької мирної конференції. Перепохований у Львові на Личаківському цвинтарі.

“Народний Дім”

(вул. Театральна, 22)

У листопаді 1848 р. під час заворушень у Львові згорів старий будинок Львівського університету. Упродовж 1851–1862 рр. на його місці за проектом Вільгельма Шмідта і Сильвестра Гавришкевича збудовано “Народний Дім”. Будівництво вели коштом та зусиллями галицьких українців. “Народний Дім” став осідком низки українських культурно-просвітніх установ, а також Академічної гімназії. Довгий час аттик будівлі прикрашав український герб Галицької Русі – лев, що спирається на скелю. У листопаді 1918 р. “Народний Дім” став осідком Української Генеральної Команди українського війська. На честь цих подій у стіну будинку від вул. Театральної вмуровано меморіальну таблицю.

Будівлі “Народного Дому” на вул. Театральній, 22, судилося стати символом двох різних епох у житті галицьких українців. Наріжний камінь цієї споруди, що його власноруч заклав 18 жовтня 1851 р. найясніший цісар Франц-Йосиф I, мав символізувати непорушність австрійської присутності в Галичині та водночас відданість галицьких українців престолові Габсбургів. Минуло півстоліття, і 31 жовтня 1918 р. у цьому ж будинку розташувалася Українська Генеральна Команда на чолі з сотником Українських Січових Стрільців (УСС) Дмитром Вітовським. Під її керівництвом українці поклали край пануванню цієї династії в Галичині.

Сотник Д. Вітовський прибув до Львова 30 жовтня 1918 р., щоб очолити Центральний Військовий Комітет – нелегальну організацію українців-старшин австрійської армії, які готувалися перебрати владу в Галичині. Тоді осідком Центрального

Відзнака
Українських Січових
Стрільців
зразка 1914 р.